

”ஆத்ம ஞானம் மற்றும் பரமாத்ம ஞானத்தில் உள்ள வேற்றுமை”

தன்னை எப்பொழுதும் சுயதரிசன சக்கரதாரி என்று அனுபவம் செப்கிறீர்களா? நினைக்க மட்டும் செப்கிறீர்களா அல்லது ஒவ்வொரு நேரமும் அனுபவம் ஆகிறதா? ஒன்று புரிந்து கொள்வது, இன்னொன்று சொரூபத்தில் கொண்டு வருவது அதாவது அனுபவம் செய்வது. இந்த உயர்ந்த வாழ்க்கையின் மற்றும் உயர்ந்த ஞானத்தின் உயர்ந்த விஷயம் அனுபவம் செய்வது. ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் எதுவரை அனுபவத்தில் கொண்டு வரவில்லை என்றால், பிறகு ஆத்ம ஞானம் மற்றும் பரமாத்ம ஞானத்தில் எந்த வேறுபாடும் இருப்பதில்லை. ஆத்மாக்கள், ஆத்ம ஞானத்தைக் கூறும் மற்றும் புரிய வைப்பவர்களேயன்றி அனுபவம் செய்விப்பவர்கள் அல்ல. பரமாத்மாவின் ஞானம் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அனுபவம் செய்வித்துக் கொண்டே முன்னேறும் கலையின் பக்கம் அழைத்துச் செல்கிறது. எனவே ஞானத்தின் ஒவ்வொரு விஷயத்தை அனுபவத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறேனா என்று உங்களை நீங்களே கேளுங்கள். நீங்கள் புரிந்து கொள்பவர்களா, கேட்பவர்களா அல்லது அனுபவிகளாக இருக்கிறீர்களா? வாழ்க்கையின் அனேக விதமான அனுபவம் ஆத்மாவை ஞானம் நிறைந்ததாக மற்றும் சக்தி நிறைந்ததாக ஆக்குகிறதா? எந்தவொரு ஞானத்தின் விஷயத்திலும் சக்தி நிறைந்தவராக இல்லை என்றால், அவசியம் அந்த அனைத்து ஞான விஷயங்களின் அனுபவியாக ஆகவில்லை. புரிந்து கொள்ளும், புரிய வைக்கும் மற்றும் வர்ணனை செய்பவர்களாக ஆகியிருக்கிறீர்கள், ஆனால் சிந்தனை செய்பவராக ஆகவில்லை. எப்படி மற்றவர்களுக்கு 7 நாள் பாடத்தில் 7 விஷயங்களைக் கூறுகிறீர்கள். அந்த 7 விஷயங்களையே எதிரில் வைப்புகள் மற்றும் அனைத்து விஷயங்களிலும் அனுபவியாக ஆகியிருக்கிறேனா அல்லது ஏதாவது விஷயத்தில் புரிந்து கொள்ளும் அளவில் மட்டும், வேறு ஏதாவது பாபன்ட்டில் கேட்கும் அளவில் மட்டும் ஆகியிருக்கிறேனா என்று சோதனை செய்யுங்கள். அனைத்து விஷயங்களின் அனுபவியாக ஆகியிருப்பவர் மிகக்குறைவு என்று பாப்தாதா ரிசல்ட்டைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்கிறார். ஏனென்றால் அனுபவி என்றால் எப்பொழுதும் எந்த விதமான ஏமாற்றம், துக்கம், குழப்பத்திலிருந்து விலகியிருப்பார். அனுபவம் தான் அஸ்திவாரம் ஆகும். அனுபவம் என்ற அஸ்திவாரம் பலஹீனமாக இருக்கிறது என்றால், ஏதேனும் தன்னுடைய சம்ஸ்காரம், மற்றவர்களின் சம்ஸ்காரம் அல்லது மாயாவின் சிறிய - பெரிய தடைகளினால் பாதிக்கப்பட்டு விடுகிறார்கள் என்றால் அனுபவத்தின் அஸ்திவாரம் உறுதியாக இல்லை என்று நிரூபணம் ஆகிறது. அனுபவியானவர் எப்பொழுதும் தன்னை நிரம்பியவர் என்று புரிந்து நிர்ப்பந்தத்தை நிர்ப்பந்தம் என்று புரிந்து கொள்ளாமல் வாழ்க்கையை உறுதி செய்வதற்கான ஆதாரம் என்று புரிந்து கொள்வார்கள். நிர்ப்பந்தத்தின் நிலை பிராப்தியின்மையின் அடையாளமாகும். அனுபவியானவர் அனைத்து பிராப்திகளின் சொரூபமானவர்.

இந்த விதமாக துக்கத்தின் அலை மற்றும் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள் என்றால் அதற்கும் காரணம் அவர் மாயாவின் அனேக ரூபங்களின் அனுபவி ஆகவில்லை. அனுபவியாக யார் இருக்கிறாரோ அவர் மாயாவை ஒன்றும் தெரியாத குழந்தை மாதிரி நினைப்பார். எப்படி ஒன்றும் தெரியாத குழந்தைகள் ஏதாவது காரியம் செய்கிறது என்றால், இவர் ஒன்றும் அறியாதவர், குழந்தைகளின் காரியமே அந்த மாதிரி தான் இருக்கும் என்று புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. இதே விதமாக அனுபவி அதாவது முதிர்ந்த நிலை உடையவரின் எதிரில் சிறு குழந்தைகள் விளையாடுகிறார்கள் என்றால், மாயாவின் அனேக விதமான லீலையை அனுபவியானவர் குழந்தைகளின் விளையாட்டு என்று அனுபவம் செய்வார். மற்றவர்கள் மாயாவின் சிறிய தடையை மலைக்குச் சமமாக நினைப்பார்கள், மேலும் மாயா மிகவும் பலம் பொருந்தியது, மாயாவை வெல்வது மிகக் கடினம் என்று தான் நினைப்பார்கள். இதற்கான காரணம் என்ன? அனுபவத்தின் குறைவு. அந்த மாதிரியான ஆத்மாக்கள் பாப்தாதாவின் வார்த்தைகளை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வார்கள், உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அனுபவத்தின் ஆதாரம் இருக்காது. ஆனால் பாப்தாதாவும் கூறுகிறார் மாயாவை வெற்றி அடைவது சித்தி வீட்டிற்குச் செல்லும் விஷயம் மாதிரி அல்ல. மேலும் மாயாவும் சர்வ சக்திவான் ஆகும். இப்பொழுது யாரும் சம்பூர்ணம் ஆகவில்லை. கடைசியில் சம்பூர்ணம் ஆவீர்கள் என்று இந்த வார்த்தைகளை ஆதாரமாக ஆக்குவார்கள். அந்த மாதிரியான வார்த்தைகளை தன்னுடைய ஆதாரமாக்கி நடந்து கொள்வதினால் ஆதாரம் பலஹீனமாக இருக்கும் காரணத்தினால் அடிக்கடி மேலே கீழே சென்று கொண்டிருப்பார்கள். எனவே வார்த்தைகளை ஆதாரமாக ஆக்காதீர்கள். ஆனால், தந்தையின் உள்நோக்கத்தை/உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அனுபவத்தை தன்னுடைய

ஆதாரமாக ஆக்குங்கள். மேலே கீழே செல்வதற்கான காரணமே அனுபவத்தின் குறைவு ஆகும். தன்னை மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான், வெற்றி இரத்தினம், சுயதரிசன சக்கரதாரி, சிவசக்தி பாண்டவ சேனை, சகஜ இராஜயோகி, மகாதானி, வரதானி, விஷ்வ கல்யாணகாரி என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள் ஆனால் எப்பொழுது தன்னுடைய நன்மைக்கான விஷயம் ஏதாவது வருகிறது, மாயாவை வெல்வதற்கான ஏதாவது விஷயம் வருகிறது என்றால் என்ன செய்கிறார்கள் மற்றும் என்ன கூறுகிறார்கள்? என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா? மிகவும் மகிழ்ச்சி அளிக்கும் விளையாட்டை விளையாடுகிறார்கள். ஞானம் நிறைந்த நிலையிலிருந்து முற்றிலும் ஒன்றும் தெரியாதவர் ஆகிவிடுகிறார்கள். எப்படி மாயா ஒன்றும் தெரியாத குழந்தையாக இருக்கிறது, அதே போல் மாயாவின் வசமாகி ஞானம் நிறைந்த நிலையை மறந்து ஒன்றும் தெரியாத குழந்தைக்குச் சமமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். என்ன கூறுகிறார்கள்? 'இந்த மாதிரி நான் நினைக்கவேயில்லை, முதலிலேயே தெரிந்திருந்தால் தியாகம் செய்திருக்க மாட்டேன், பிராமணன் ஆகியிருக்க மாட்டேன், இவ்வளவு எதிர்க்க வேண்டியதிருக்கும். சகித்துக் கொள்ள வேண்டியதிருக்கும், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தன்னை மாற்ற வேண்டியதிருக்கும், அழிக்க வேண்டியதிருக்கும் மற்றும் இறக்க வேண்டியதிருக்கும் என்ற இது தெரியாமலேயே போயிற்று' என்று கூறுவார்கள். திரிகாலதரிசி, ஞானம் நிறைந்தவராக இருந்தும் இதைக் கூறுவது, ஒன்றும் தெரியாத குழந்தைத்தனம் இல்லையா? ஆனால் இவை அனைத்தும் ஏன் நடக்கிறது. ஏனென்றால், எப்பொழுதும் தந்தையின் துணையின் அனுபவம் இல்லை. எப்பொழுதும் தந்தையின் துணையின் அனுபவி அந்த மாதிரியான பலஹீனமான எண்ணத்தை எண்ண முடியாது. தந்தையின் துணையின் போதைக்கான சென்ற கல்பத்தின் நினைவுச் சின்னம் கூட இன்று வரை வர்ணிக்கப்படுகிறது. அது எது? மிகப்பெரிய சேனை எதிரில் இருந்த போதும் பெரிய பெரிய மகாவீரர்கள் எதிரில் இருந்த போதும் பாண்டவர்களுக்கு எதன் போதை இருந்தது. தந்தையின் துணையின் போதை இருந்தது. மிகப்பெரிய படை என்றால் மாயாவின் அனேக விதவிதமான சொரூபம் கூட தந்தையின் துணையின் பெரிய படை அல்ல, ஆனால் ஒரு விநாயகியில் விநாயகம் ஆகிக் கிடந்தார்கள். அந்த மாதிரியான போதை நினைவுச் சின்னத்திலும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மகாவீரனை மகாவீரன் என்று நினைக்கவில்லை, ஆனால் இறந்த பிணமாக நினைத்தார்கள். இது யாருடைய நினைவுச்சின்னம்? தந்தை உடன் இருக்கக்கூடிய அனுபவி ஆத்மாக்களின் நினைவுச்சின்னம் ஆகும். இந்தக் காரணத்தினால் அனுபவி ஒருபொழுதும் ஏமாற்றம் அடைவதில்லை என்று கூறினோம். அவர்கள் கடினத்தை அனுபவம் செய்வதில்லை. தெரியாததை அனுபவம் செய்வதில்லை. சென்ற கல்பத்தின் நினைவுச் சின்னத்தை நடைமுறையில் அனுபவம் செய்கிறீர்களா அல்லது வர்ணனை மட்டும் செய்கிறீர்களா? குழந்தைகள் யார் தன்னுடைய நன்மையைச் செய்ய முடிவதில்லை, தன்னை பரிவர்த்தனை செய்ய முடிவதில்லை, மேலும் தன்னுடைய பலஹீனத்தை வீரச் செயல் என்று புரிந்து வர்ணனை செய்கிறார்கள் என்றால், அந்த மாதிரி குழந்தைகளின் நிலையை பாப்தாதா எப்பொழுது பார்க்கிறார் என்றால் புரிந்து கொள்பவர்கள், ஆனால் அனுபவி இல்லை என்று தந்தையும் புரிந்து கொள்கிறார். இந்தக் காரணத்தினால் ஞானம் நிறைந்தவர், ஆனால் சக்தி நிறைந்தவர் இல்லை. கேட்பவர், கூறுபவராக இருக்கிறார், ஆனால் புரிந்து கொள்பவர் மற்றும் தந்தைக்குச் சமமாக ஆகுபவராக இல்லை. யார் சமமாக இல்லையோ அவர் எதிர்கொள்ளவும் முடிவதில்லை. சில நேரம் குழப்பம் அடைகிறார்கள், சில நேரம் புன்முறுவலிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். எனவே ஏகாந்தவாசி ஆகுங்கள், உள்நோக்குப் பார்வை உடையவராக ஆகுங்கள். ஒவ்வொரு விஷயத்தின் அனுபவத்தில் தன்னை சம்பன்னம் ஆக்குங்கள். முதல் பாடம் தந்தை மற்றும் குழந்தைகள் என்பதற்கானது. யாருடைய குழந்தை? என்ன பிராப்தி ஆகிறது, இந்த முதல் பாடத்தின் அனுபவியாக ஆனீர்கள் என்றால் சுலபமாகவே மாயாவை வென்றவர் ஆகி விடுவீர்கள். அற்ப நேரத்தின் அனுபவத்தில் இருக்கிறீர்கள். அதிக நேரம் கேட்பதிலும், புரிந்து கொள்வதிலும் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அனுபவி மூர்த்தி அதாவது எப்பொழுதும் அனைத்து அனுபவத்தில் இருப்பது. புரிந்ததா? கடலின் குழந்தையாக ஆகியிருக்கிறீர்கள், ஆனால் கடல் அதாவது நிரம்பியதின் அனுபவம் செய்யவில்லை. நல்லது.

எப்பொழுதும் அந்தர்முகி (உள்நோக்குப்பார்வை உடையவர்) என்றால் ஹர்ஷித்முகி (மலர்ந்த முகம் உடையவர்). குழந்தைகளுக்கு, மாயாவின் ஒவ்வொரு தாக்குதலையும் வெண்ணையிலிருக்கும் முடி என்று புரிந்து கடந்து செல்லக்கூடிய, அந்த மாதிரி சகஜயோகி, எப்பொழுதும் தந்தையின் துணையை அனுபவம் செய்யக்கூடிய அனைத்து அனுபவிகளுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

தீதி - தாதிபுடன் -

சாட்சியாகி அனைத்து ஆத்மாக்களின் அவரவர்களின் பங்கைப் பார்த்துக் கொண்டே, ஏதாவது

ஒரு பங்கைப் பார்த்து அப்படி ஏன் என்ற குழப்பம் ஏற்படுகிறதா? மகாரதி மேலும் குதிரைப்படை இருவருக்குமான முக்கியமான வேற்றுமை என்ன? குதிரைப்படையின் அடையாளமாக என்ன இருக்கும்? கேள்விக்குறி. மகாரதிகளின் அடையாளம் - முற்றுப்புள்ளி. எப்படி ஏதாவது சேனை இருக்கிறது என்றால் அதில் இது முதல் நம்பர், இது இரண்டாவது என்று அதில் அடையாளம் இருக்கும். பிறகு அவர்களுக்கு பதக்கம் கிடைக்கும், அதன் மூலம் இது முதல், இது இரண்டாவது என்று தெரியவரும். அப்படி அனாதி நாடகத்தில் ஆன்மீக சேனையின் போர்வீரர்களுக்கு எந்தப் பதக்கமும் கொடுக்கப்படுவதில்லை ஆனால் நாடகப்படி தானாகவே அவர்களுக்கு மனநிலை என்ற பதக்கம் பிராப்தி ஆகியே விடுகிறது. எந்தவொரு பதக்கமும் அணிவிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் இயல்பாகவே அணிநதிருப்பதாக இருக்கும். அப்படி மகாவீரனின் பதக்கமாக முற்றுப்புள்ளி இருக்கும். புள்ளி கூட அல்ல, முற்றுப்புள்ளி. மேலும் இரண்டாம் நம்பர் அதாவது குதிரைப்படையின் அடையாளம் சில நேரம் புள்ளி மற்றும் சில நேரம் கேள்வி. முக்கியமான அடையாளமாக கேள்விக்கானதாக இருக்கும். இதிலிருந்தே இந்த ஆத்மா எந்த நிலையில் இருக்கிறார் என்று புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த அடையாளமே பதக்கம் ஆகும். தெளிவாகவே தென்படும் தான் இல்லையா? நாளாக நாளாக ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் தன்னுடைய காட்சியை தானே செய்வித்துக் கொண்டிருக்கிறது. விரும்பாவிட்டாலும் கூட ஒவ்வொருவரின் நிலைக்கேற்ப மனநிலை தென்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. சூழ்நிலை அந்த மாதிரி வரும், பிரச்சனைகள் அவர்கள் எதிரில் அந்த மாதிரி வரும், அதனால் விரும்பாவிட்டாலும் கூட தன்னை மறைத்துக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் இப்பொழுது எப்படி நேரம் அருகில் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் அருகாமையின் நேரத்தின் காரணமாக மாலை அதுவே தன்னுடைய காட்சியைக் காண்பிக்கும். மனநிலை தன்னுடைய வரிசை என்னை இயல்பாகவே வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும். அந்த மாதிரி அனுபவம் ஆகிறது தான் இல்லையா? யாராவது முன்னேற வேண்டும் என்றால் அவருக்கு வாய்ப்பே அந்த மாதிரி கிடைத்து விடுகிறது. யாருடைய வரிசை எண் பின்னுக்குரியது என்றால் இயல்பாகவே பிரச்சனை மற்றும் சம்பவங்கள் அந்த மாதிரி எதிரில் வரும். அதன் காரணமாக தானாகவே முன்னேறிச் செல்வதில் நிற்கும் கலை ஆகிவிடும். எவ்வளவு தான் விரும்பினாலும் ஆனால் முன்னேறிச் செல்ல முடியாது. சுவரைத் தாண்டுவதற்கான சக்தி இருக்காது. மேலும் இதற்கான மூல காரணம் தொடக்கத்திலிருந்து ஒவ்வொரு குணம், ஒவ்வொரு சக்தியின், ஒவ்வொரு ஞான பாய்ன்ட்டின் அனுபவியாகி நடந்து கொள்ளவில்லை. வெகு சில ஆத்மாக்களின் அஸ்திவாரமாக அனுபவம் இருக்கும். ஆனால் பெரும்பான்மையோரின் ஆதாரம் குழுவின் ஒற்றுமையைப் பார்ப்பது மற்றும் சாத்வீக வாழ்க்கைப் பார்த்து பிரபாவம் அடைவது, இது ஒரு ஆதாரம் என்று புரிந்து நடப்பது. மேலும் யாரோ ஒருவருடைய துணை காரணமாக ஊக்கம், உற்சாகம் நிறைந்து நடக்க ஆரம்பிப்பது, வேறு யாரோ கூறியதினால் நடப்பது, ஞானம் நன்றாக இருக்கிறது அதன் ஆதாரத்தினால் செல்வது, அந்த மாதிரி நடந்து கொள்பவர்களின் அனுபவத்தின் அஸ்திவாரம் உறுதியாக இல்லாத காரணத்தினால் சென்று போகப் போக மிகவும் குழப்பம் அடைவார்கள். ஆனால் வரிசை எண்ணோ உருவாகத் தான் வேண்டும். அனேகர் இப்பொழுது கூட அந்த மாதிரி இருக்கிறார்கள் யார் யோகா கற்றுக் கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கே யோகாவின் அனுபவம் இல்லை. யோகா என்றால் எதைக் கூறுவது, யோகா மூலம் இந்த பிராப்தி ஆகிறது என்று வர்ணனை செய்கிறார்கள், ஆனால் யோகி வாழ்க்கை என்று எதைக் கூறுவது அதன் அனுபவம் மிக அற்ப காலத்திற்கானதாக இருக்கிறது. "நாடகம்" என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நாடகத்தின் இரகசியத்தைத் தெரிந்து நாடகத்தின் ஆதாரத்தினால் வாழ்க்கையில் அனுபவம் செய்வது மிகக்குறைவானவர்கள். அந்த மாதிரி தென்படுகிறது தான் இல்லையா? இருந்தாலும் தந்தை கூறுகிறார் - அந்த மாதிரி ஆத்மாக்களுக்கும் துணை கொடுத்து இலட்சியம் வரை அழைத்துச் செல்லத் தான் வேண்டும் இல்லையா? தந்தை தன்னுடைய உறுதிமொழியையோ நிறைவேற்றுவார் இல்லையா? ஆனால் சங்கமயுகத்தின் பிராப்தியின் உயர்ந்த பாக்கியமாக என்ன இருக்கிறதோ அதில் காலியாக இருந்து விடுகிறார்கள். சகயோகத்தின் லிஃப்ட் மூலம் சென்று கொண்டே இருப்பார்கள். ஆனால் எது முழு கல்பத்தில் கிடைக்காததோ அது இப்பொழுது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டு இருந்து விடுவார்கள். அந்த மாதிரியானவர்களைப் பார்த்து இரக்கமும் வருகிறது, கருணையும் வருகிறது. கடலின் குழந்தையாக ஆன பிறகும் குளத்தில் குளிப்பவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். தன்னுடைய சிறு சிறு பலஹீனங்களின் விஷயத்தில் நேரத்தைக் கழிப்பது என்பது குளத்தில் குளிப்பதாக ஆனது தான் இல்லையா? நல்லது.

அனைவரும் எப்பொழுதும் துணையின் அனுபவம் செய்கிறீர்களா? ஏனென்றால் தந்தையை தன்னுடைய துணைவனாக ஆக்குவது தான் முக்கியமான விஷயம் ஆகும். ஒருவேளை நிரந்தரமான துணைவனாக ஆக்கினீர்கள் என்றால் மாயா தானாகவே உங்களிடமிருந்து விலகிச் சென்று விடும். ஏனென்றால் இந்த ஆத்மாக்கள் என்னை விட்டு விட்டு இன்னொருவரை துணைவனாக்கி விட்டார் என்று பார்க்கும் பொழுது தானாகவே விலகிச் சென்று விடும். எப்பொழுதும் தந்தையின் துணைவனாக ஆகுங்கள், ஒரு விநாடி கூட விலகியிருக்காதீர்கள். எப்பொழுது துணைவன் துணையைக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார் என்றால் பின்பு ஏன் விலகி விடுகிறீர்கள்? லாபமும் இருக்கிறது. லாபமுள்ள விஷயம் எப்பொழுதாவது விடப்படுமா என்ன? துணைவனின் துணை இல்லாத காரணத்தினால் தனியாகச் செல்கிறீர்கள் எனவே தான் கடின உழைப்பு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. தந்தையின் துணையின் அர்த்தம் நிச்சயமாக நடந்தே தீரும் என்பதாகும். விலகிவிடுகிறீர்கள் என்றால் சிறிய விஷயம் கூட கடினமாக அனுபவம் ஆகிறது. எனவே உள்நோக்குப் பார்வை உடையவராகி இந்த அனுபவங்களின் உள்ளே செல்லுங்கள், பிறகு சக்திசாலியான அனுபவம் செய்வீர்கள்.

எப்பொழுதும் தன்னை குஷியில் இருப்பதாக அனுபவம் செய்கிறீர்களா? எப்படி ஸ்தூல பொக்கிஷத்தின் அதிபதி எப்பொழுதும் பொக்கிஷத்தின் போதையில் இருப்பார். அதே போல் தன்னை குஷியின் பொக்கிஷத்தால் நிரம்பியவர் என்று புரிந்து நடந்து கொள்கிறீர்களா? எப்பொழுதும் குஷியின் பொக்கிஷம் உடன் இருக்கிறதா அல்லது சில நேரம் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு விடுகிறதா? ஒருவேளை யாராவது பொக்கிஷத்தை கொள்ளை அடித்துவிட்டார் என்றால் குஷியும் சென்று விடுகிறது. குஷி செல்வது என்றால் பொக்கிஷமும் செல்வது. பொக்கிஷத்தையோ தந்தை கொடுத்திருக்கிறார், ஆனால் அதை பாதுகாப்பவர்கள் வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறார்கள். இந்த பொக்கிஷம் தன்னுடையது என்றால் தன்னுடையது என்று எது இருக்கிறதோ அதை எவ்வளவு பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும். சிறிய பொருளைக் கூட கவனமாக பாதுகாப்பார்கள். இதுவோ மிகப் பெரிய பொக்கிஷம் ஆகும். ஒருவேளை பாதுகாக்கத் தெரியும் என்றால் எப்பொழுதும் நிரம்பியவராக இருப்பார்கள். அப்படி எப்பொழுதும் குஷியில் இருக்கிறீர்களா? பிராமண வாழ்க்கையே குஷி தான். ஒருவேளை குஷி இல்லை என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. எப்பொழுதும் கவனம் வையுங்கள், எந்த வழியால் பொக்கிஷம் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது என்று அந்த வழியைத் தெரிந்து அதை மூடி விடுங்கள். பின்பு எப்பொழுதும் சக்திசாலியான நிலையை அனுபவம் செய்வீர்கள். பொக்கிஷத்தைப் பாதுகாக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், பாதுகாப்பதற்கான ஆதாரம் கவனம். எனவே எப்பொழுதும் குஷியாக இருப்பதற்கான உறுதிமொழியை உங்களுக்கு நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மற்றவர்களின் எதிரில் உறுதிமொழி எடுப்பதினால் தற்காலிகமாகத் தான் இருக்கும். ஆனால் உங்களுக்கு நீங்களே, என்ன ஆனாலும் சரி உறுதிமொழியை ஒருபொழுதும் துண்டிக்க மாட்டேன் என்று உங்களுக்கு நீங்களே உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தந்தை கிடைத்தார், ஆஸ்தி கிடைத்தது பின்பு வேறு என்ன பாக்கி இருக்கிறது. இவ்வளவு உயர்ந்த பிராப்தி உள்ளவர் எவ்வளவு போதையில் இருப்பார். எப்பொழுதும் மாயாவை வென்றவர் என்றால் எப்பொழுதும் முகம் மலர்ந்து இருப்பவர். தன்னுடைய மற்றும் மற்றவர்களின் சேவையின் சமநிலை இருக்கிறது என்றால் கடின உழைப்பு குறைவு மற்றும் வெற்றி அதிகமாக இருக்கும். நல்லது.

வரதானம் - ஆன்மீக உடற்பயிற்சி மூலமாக எடையை (கமையை) குறைக்கக் கூடிய சமமான மற்றும் அருகில் இருப்பவர் ஆகுக.

ஆன்மீக உடற்பயிற்சி என்றால் இந்த நேரம் நிராகாரி, அடுத்த நேரம் அவ்யக்த பரிஷ்தா, அதற்கடுத்த நேரம் சாகாரி கர்மபோகி. மேலும் இந்த நேரம் உலக சேவாதாரி. அந்த மாதிரி தினசரி உடற்பயிற்சி செய்தீர்கள் என்றால் வீணானதின் சுமையாக என்ன இருக்கிறதோ அது நீங்கிப் போய்விடும். எப்பொழுது சுமை முடிவடைந்து விடுகிறது என்றால் பிரியதர்ஷனிற்குச் சமமாக டபுள் லைட் ஆகுங்கள். அப்பொழுது தான் ஜோடி பார்க்க நன்றாக இருக்கும். ஒருவேளை பிரிதர்ஷன் மெல்லியதாக இருக்கிறார் மற்றும் பிரியதர்ஷினி பருமனாக இருக்கிறார் என்றால் ஜோடி நன்றாக இருக்காது. ஆன்மீக பிரியதர்ஷன் பிரியதர்ஷினிகளுக்குச் சமம் ஆகுங்கள், அருகில் இருப்பவர் ஆகுங்கள் என்று கூறுகிறார்.

கலோகன் - தன்னுடைய வாழ்க்கை என்ற மலர்ச்செண்டு மூலமாக தெய்வீகத் தன்மையின் நறுமணத்தை பரப்புவது தான் குணம் நிறைந்தவர் ஆவது.